

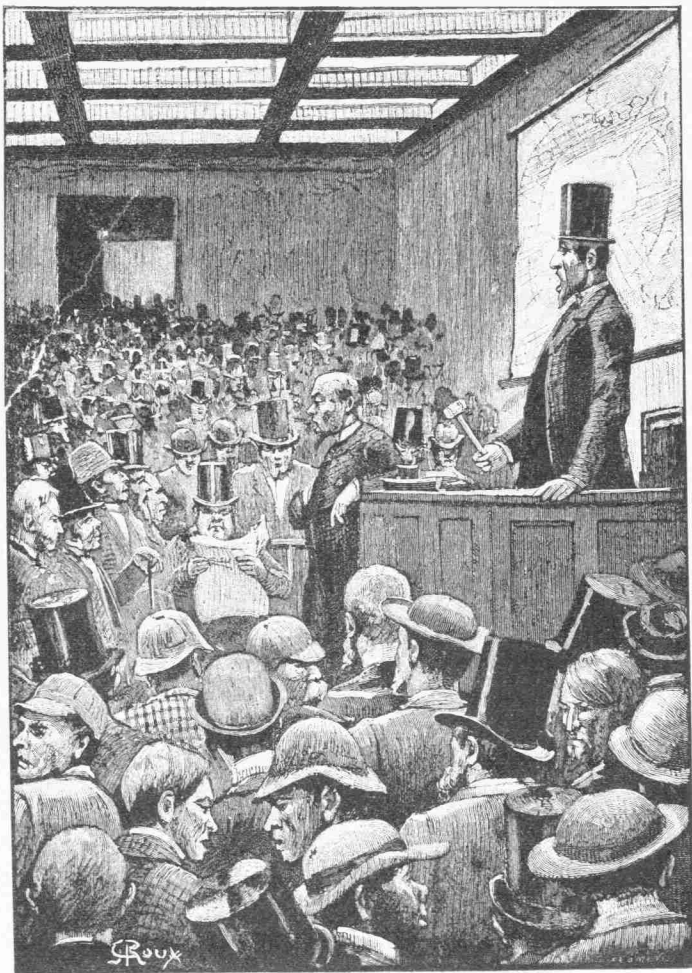
ΑΝΩ ΚΑΤΩ

Συνίχεται ἔδῃ σελ. 181

Ὁ Ἀνδρέας Ρ. Γίλμουρ ἠναγκάσθη νὰ περμιείνη ὀλίγον μέχρις ὅτου κατασιγάσῃ ὁπωσοῦν ἡ ταραχὴ καὶ ἡ ὀχλοβοὴ αὕτη. Τούτου δὲ γενομένου ἠγέρθη καὶ περιέφερε ἑταστικὸν βλέμμα κύκλῳ, εἶτα δ' ἀπορρίψας τὰ δίοπτρα

Εἶτα στρέφων τὸν δάκτυλον πρὸς τὸν ὀπισθεν αὐτοῦ τοῖχον.

« Ἀν εὐαρεστηθῆτε νὰ ρίψετε βλέμμα ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ τούτου πίνακος, ὅστις ἐχαράχθη κατὰ τὰς τελευταίας ἀνακαλύψεις, θὰ

Ἄρχεται ἡ δημοπρασία (σελ. 198).

ἐπὶ τοῦ στήθους, εἶπε διὰ φωνῆς, μαρτυρούσης καὶ πῶς ἐνδόμυχον συγκίνησιν.

«Κύριοι, κατὰ πρότασιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τυχούσαν τῆς ἐγκρίσεως τῶν διαφόρων Κρατῶν τοῦ Νέου Κόσμου καὶ αὐτοῦ τοῦ Παλαιοῦ, ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἀκίνητα κτήματα, κείμενα περὶ τὸν Β. Πόλον, ὡς εἰσὶ καὶ εὗρισκονται ἐντὸς τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλλήλου καὶ συνισταμένα ἐξ ἡπείρων, θαλάσσιων, πορθμῶν, νήπων, νησίδων, παγοβούτων καὶ ἐν γένει οἰωνδήποτε στερεῶν ἢ μὴ μερῶν.»

ἴδῃτε ὅτι τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον ἀκίνητον περιλαμβάνει κατὰ προσέγγισιν ἐμβαδὸν τετρακοσίων ἐπτὰ χιλιάδων μιλίων τετραγωνικῶν ἀποτελοῦν συναφές καὶ ἀδιαίρετον κτῆμα. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς δημοπρασίας ὥριση αἱ προσφοραὶ νὰ γίνωνται δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν μίλλιον. Ὅθεν ἐν ἑκατοστὸν τοῦ δολλαρίου (1) θὰ ἰσοδυναμῇ εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς, πρὸς τετρακοσίας ἐπτὰ χιλιάδας ἑκατοστά, ἢ ἐν δολ-

(1) Ἐν ἑκατοστὸν τοῦ δολλαρίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς 5 λεπτά περίπου.

λάριον πρὸς τετρακοσίας ἐπτὰ χιλιάδας δολλαρίων.—Ἦσυχία παρακαλῶ, κύριοι!»

Ἡ τελευταία παρακέλευσις δὲν ἦτο περιττή, διότι ἡ ἀνυπομονησία τοῦ πλήθους ἐξεδηλοῦτο διὰ βοῆς, ἥτις θὰ κατέπνιγε τὰς φωνὰς τῶν ὑπερθεματιζόντων.

Ὅταν ἀποκατέστη κᾶπως ἡ ἡσυχία, χάρις ἰδίως εἰς τὴν παρέμβασιν τοῦ κήρυκος Φλίντ, βρυχηθέντος, ὡς σάλπιγξ κινδύνου ἐν καιρῷ διμύχλης, ὁ Ἀνδρέας Ρ. Γίλμουρ ἐξηκολούθησεν ὡς ἐπομένως:

«Πρὸ πάσης ἐνάρξεως ὀφείλω, κύριοι, νὰ σᾶς ὑπομνήσω ἓνα τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας, δηλονότι ὅτι τὸ περὶ τὸν Πόλον ἀκίνητον κτῆμα θὰ κατακυρωθῇ ὀριστικῶς, ἡ δὲ κυριότης αὐτοῦ ὅπως ὀρίζεται σήμερον διὰ τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλλήλου Βορείου Πλάτους, ἔσται ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως τῶν πωλητῶν, οἳ δὴ ποτε μεταβολαὶ γεωγραφικαὶ ἢ μετεωρολογικαὶ καὶ ἂν ἤθελον ἐπέλθῃ εἰς αὐτὸ ἐν τῷ μέλλοντι.»

Δηλονότι ἐπανελαμβάνετο ἡ παράδοξις ἐκείνη διατάξις τοῦ ἐγγράφου, ἥτις προεκάλει μὲν τὰ σκώμματα τινῶν, ἀλλὰ διήγειρεν ἄμα καὶ τὴν προσοχὴν τῶν πλείστων.

«Ἀρχεται ἡ δημοπρασία!» εἶπεν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς. Παρασυρόμενος δὲ ἀπὸ τὴν συνήθη περὶ τῆς δημοπρασίας φρασιολογίαν του, ἐν ᾧ ἐκίνει ἐντὸς τῆς χειρὸς του τὸ ἐξ ἐλεφαντόδοντος σφυρίον του, προσέθηκε δι' ἑρρίνου φωνῆς:

«Ὑπάρχει πρώτη προσφορά δέκα ἑκατοστῶν κατὰ τετραγωνικὸν μίλλιον!»

Δέκα ἑκατοστὰ, ἥτοι ἐν δέκατον τοῦ δολλαρίου (1), ἀπετέλουν εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἀρκτικοῦ ἀκινήτου, τεσσαράκοντα χιλιάδας καὶ ἐπτακόσια δολλάρια (2).

Εἴτε ὑπῆρχε πράγματι τοιαύτη προσφορά, εἴτε μὴ, ἐπαρουσιάσθη ἀμέσως πλειοδότης ὁ Ἔρικ Βάλδενκ, διὰ λογαριασμὸν τῆς Δανικῆς κυβερνήσεως.

«Εἰκοσιν ἑκατοστὰ! εἶπεν.

— Τριάκοντα ἑκατοστὰ! εἶπεν ὁ Ἰακώβος, Γιάνσεν, διὰ λογαρισμὸν τῆς Ὀλλανδίας.

— Τριάκοντα πέντε! εἶπεν Χάραλδ, διὰ λογαριασμὸν τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

— Τεσσαράκοντα! εἶπεν ὁ συνταγματάρχης Καρκὼφ διὰ λογαρισμὸν πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν.

Ἡ προσφορά αὕτη ἀντεστοίχει πρὸς ποσὸν ἑκατὸν ἐξήκοντα δύο χιλιάδων δολλαρίων (3) καὶ ὅμως εὐρίσκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δημοπρασίας.

Ἀνάγκη δὲ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ πλη-

ρεξούσιος τῆς Μεγάλης Βρετανίας δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνοίξῃ τὸ στόμα, ἀλλ' οὐδὲ κἂν τὰ χεῖλη τὰ ὁποῖα ἐκράτει ἰσχυρῶς συνεσφιγμένα.

Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ πράκτωρ τῶν ὀνίσκων Οὐίλιαμ Σ. Φόρστερ ἔμεινε βωβὸς καὶ ἀπαθής· μάλιστα δὲ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐφαίνετο βεθυθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ «Ἐμπορικοῦ ἀγγελιαφόρου τῆς Νέας Φουλανδίας», ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσημειοῦντο οἱ κατὰ πλοῖο φορτίων καὶ αἱ τρέχουσαι τιμαὶ ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἀγοραῖς.

«Τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τὸ τετραγωνικὸν μίλλιον! ἐπανελάβεν ὁ κήρυξ Φλίντ, διὰ φωνῆς ἀποληγούσης εἰς εἶδος λαρυγγισμοῦ, τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ!»

Οἱ τέσσαρες συνάδελφοι τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν ἐκύτταξαν ἀλλήλους. Εἶχον λοιπὸν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐξαντλήσῃ τὰς πιστώσεις των καὶ ἦσαν ἀπὸ τοῦδε ἠναγκασμένοι νὰ κλείσωσι τὸ στόμα;

«Ἐμπρός! κύριοι, εἶπεν ὁ Ἀνδρέας Γίλμουρ, τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ!... Δὲν ἔχει ἄλλος... τεσσαράκοντα μόνον ἑκατοστὰ!... Ἡ ἀξία τοῦ Πόλου εἶνε βέβαια πολὺ μεγαλειτέρα...»

Ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔμελλε νὰ προσθήσῃ «ἀφ' οὗ εἶνε ὅλος καθαρώτατος πάγος, μὲ ἐγγύησιν.»

Ἄλλ' ὁ Δανὸς πληρεξούσιος ὑπολαβὼν εἶπεν.

«Πεντήκοντα ἑκατοστὰ!»

Εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Ὀλλανδὸς ἐπλειοδότησεν ἀκόμη κατὰ δέκα.

«Ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τὸ τετραγωνικὸν μίλλιον! ἐφώνησεν ὁ Φλίντ. Ἐξήκοντα ἑκατοστὰ! Κανεῖς δὲν προσθέτει;»

Τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ ταῦτα ἀπετέλουν ἤδη τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα χιλιάδων καὶ διακοσίων δολλαρίων (4).

Τὴν προσφορὰν δε ταύτην τῆς Ὀλλανδίας τὸ πλῆθος ἐδέχθη διὰ ψιθύρου ἐπιδοκιμασίας. Πράγμα παράδοξον καὶ ἀκραιφνῶς ἀνθρώπινον, οἱ παρευρισκόμενοι ἐκεῖ ἀλλήτῃ, οἱ οὐδ' ὀβολὸν εἰς τὰ κενὰ θυλάκια των ἔχοντες, ἦσαν οἱ τὰ μάλιστα ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκείνων τῶν δολλαρίων. Μετὰ τὴν τελευταίαν ὅμως προσφορὰν τοῦ Ἰακώβου Γιάνσεν, ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν, στρέψας τὴν κεφαλὴν ἐκύτταξε τὸν γραμματέα του Δὴν Τούδριγκ. Ἄλλ' οἷτος ἐποίησεν ἀδιόρατον σχεδὸν ἀρνητικὸν νεῦμα καὶ ὁ ταγματάρχης ἔμεινε μὲ κλειστὸν τὸ στόμα.

Ὁ δ' Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ ἐξηκολούθει νὰ εἶναι βεθυθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐμπορικῶν ἐφημερίδων του, γράφων ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ περιθωρίου αὐτῶν σημειώσεις τινὰς διὰ μολυβδονοδύλου.

Ὁ δὲ I. Τ. Μάστων ἀπήντα δι' ἐλαφρᾶς:

(1) 50 λεπτά.

(2) 203,500 δραχμαί.

(3) 814,000 δραχμῶν,

(4) 1,221.000 δραχμῶν.

νήσεως τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ μειδιάματα τῆς μίσ-
στρος Εὐαγγελίας Σκόρβιτ.

«Ἐμπρός, κύριοι! ὀλίγη ζωηρότης!... θά
νυστάζωμεν!... Πολλή χαλαρότης βλέπω ὑπάρ-
χει, ἐπανελάθεν ὁ Ἀνδρέας Γίλμουρ. Λοιπόν!
Δέν ἔχει τίποτε πλέον;... θά κατακυρωθῇ;...»

Καί τὸ σφυρίον τοῦ ἀνήρχετο καὶ κατήρχετο
ὡς ῥάντιστρον εἰς χεῖρας ἀγιάζοντος ἱερέως.

«Ἐβδομήντα ἑκατοστά! εἶπεν ὁ Γιάν Χά-
ραλδ διὰ φωνῆς ὑποτρεμούσης.

— Ὀγδοῇντα προσέθηκε σχεδὸν ἀμέσως ὁ
συνταγματάρχης Καρκῶφ.

— Ἐμπρός! ὀγδοῇντα ἑκατοστά! εἶπεν
ὁ Φλίντ οὕτως οἱ μεγάλοι στρογγύλοι ὀφθαλ-
μοὶ ἀπήστραπτον καθ' ὅσον καθίστατο θερμο-
τέρα ἡ δημοπρασία.

Εἰς νεῦμα τότε τοῦ Δὴν Τούδριγκ, ὁ ταγμα-
τάρχης Δόνελλαν ἠγέρθη ὡς δι' ἐλατηρίου.

«Ἐκατὸν ἑκατοστά!» εἶπεν ἀποτόμως ὁ
ἀντιπρόσωπος τῆς Μεγάλῃς Βρεττανίας.

Μόνοι αἱ λέξεις αὗται ἐπέβαλλον εἰς τὴν
Ἀγγλίαν βάρος τετρακοσίων ἐπτὰ χιλιάδων
δολλαρίων (1)

Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου στοιχημα-
τίσαντες ἐζητωκραύγασαν, τὰς δ' ἐπευφημίας
αὐτῶν ἐπανελάθεν, ὡς ἡχώ. μέρος τοῦ πλήθους.

Οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς στοιχηματίσαντες
ἐκύτταξαν ἀλλήλους ἐν ἀπογνώσει. Τετρακόσιοι
ἐπτὰ χιλιάδες δολλαρίων! Τὸ ποσὸν ἦτο ἀρκε-
τὰ ὑπέρογκον, δαπανώμενον εἰς ἀκατανόητους
ἰδιοτροπίας, πρὸς ἀγορὰν παγοβούρων καὶ πα-
γετώνων ἐν τῷ βορείῳ Πόλφ!

Ἐκεῖνος δὲ πάλιν ὁ πληρεξούσιος τῆς Ἐκμε-
ταλιεντικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἐταιρίας, οὔτε
λέξιν νὰ μὴ εἴπω, οὔτε κἂν νὰ σηκώσῃ τὴν κε-
φαλὴν! Μήπως δὲν ἐννοῇ νὰ ὑπερθεματίσῃ καὶ
αὐτός! Ἄν σκοπὸς τοῦ ἦτο νὰ ἀφίση προη-
γουμένως τοὺς πληρεξουσίου τῆς Δανίας, τῆς
Σουηδίας, τῆς Ὁλλανδίας καὶ τῆς Ρωσσίας νὰ
ἐξαντλήσωσι τὰς πιστώσεις των, ἡ στασις των
ἐδείκνυνεν ὅτι ἀκούσαντες τὰ «ἑκατὸν ἑκατοστά»
τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν ἀπεφασισαν νὰ
ἀποσυρθῶσι τοῦ ἀγῶνος.

«Ἐκατὸν ἑκατοστά τὸ τετραγωνικὸν μίλλιον!
ἐπανελάθε δις ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλ-
λῆλος.

— Ἐκατὸν ἑκατοστά!... ἑκατὸν ἑκατοστά!..
ἑκατὸν ἑκατοστά! ἐξηκολούθησεν ὁ κήρυξ Φλίντ
δίδων ἔντασιν εἰς τὴν φωνὴν διὰ τῆς ἡμικλει-
στου χειρὸς του.

— Κανεῖς δὲν προσφέρει ἐπὶ πλέον; εἶπεν ὁ
Ἀνδρέας Γίλμουρ. Εἶνε ἡ τελευταία προσφορά;
Δέν ἔχει ἄλλος;... κανεῖς;... θά πάρῃ τέλος.»

Καὶ κινῶν τὸ σφυρίον ἐστρογγύλου τὸν βρα-

χίονα, ἐνῷ περιέφερε βλέμμα προκλητικόν. ἐπὶ
τῶν παρισταμένων, τῶν ὁποίων οἱ ψιθυρισμοὶ κα-
τέληξεν εἰς ἐναγώνιον σιγὴν.

«Μία!..... Δύο!..... ἐπανελάθεν.

— Ἐκατὸν εἴκοσιν ἑκατοστά! εἶπεν ἡσύχως
ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ, χωρὶς κἂν νὰ ὑψώσῃ
τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν ᾧ ἔστρεφε τὸ φύλλον τῆς
ἐφημερίδος του.

— Ζήτω!... Ζήτω!... Ζήτω! ἀνέκραζεν
ὅσοι εἶχον στοιχηματίσῃ ὑπὲρ τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν ἀνώρθωσε τὸ σῶ-
μα, περιστρέφων μηχανικῶς τὸν μακρὸν τρα-
χηλὸν του περὶ τὴν γωνίαν τὴν ὑπὸ τῶν ὤμων
τοῦ σχηματιζομένην καὶ ἐκτείνων τὰ χεῖλη ὡς
ῥαμφος. Ἐζήτει νὰ κεραυνοβολήσῃ διὰ τοῦ
βλέμματος τὸν ἀπαθῆ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀμε-
ρικανικῆς Ἐταιρίας, ὅστις ὅμως οὐδεμιᾶς προσο-
χῆς ἀξίων αὐτόν, οὔτε κἂν ἐκινεῖτο.

«Ἐκατὸν σαράντα! εἶπεν ὁ ταγματάρχης Δό-
νελλαν.

— Ἐκατὸν ἐξήντα! εἶπεν ὁ Φόρστερ.

— Ἐκατὸν ὀγδοῇντα! ἐκραύγασεν ὁ ταγμα-
τάρχης.

— Ἐκατὸν ἐνενηντα! ὑπετονθόρυσεν ὁ Φόρ-
στερ.

— Ἐκατὸν ἐνενηντα πέντε! ἐκραύγασεν ὡς-
περ ὠρούμενος ὁ πληρεξούσιος τῆς Μεγάλῃς Βρετ-
τανίας.

Καὶ σταυρώσας ἐπὶ τοῦ στήθους τοὺς βρα-
χίονας ἐφαίνετο προκαλὼν ἀγέρως καὶ τὰς
τεσσαράκοντα τέσσαρας Πολιτείας τῆς Ἀμερι-
κανικῆς Ὁμοσπονδίας.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην θά ἦτο δυνατόν
ν' ἀκουσθῶσι καὶ τοῦ μύρμηκος τὸ βάδισμα,
καὶ τὸ ἄλμα φύλλου, καὶ τὸ κολύμβημα ἀφύης,
καὶ ἡ πτήσις χρυσαλίδος, καὶ τὸ ἐρπυσμα σκώ-
ληκος, καὶ ἡ κίνησις μικροβίου. Ὅλων αἱ καρ-
διαὶ ἐπάλλοντο. Ὅλοι καταστέλλοντες καὶ τὴν
ἀναπνοὴν των προσήλουν ἐναγωνίως τὰ βλέμμα-
τα εἰς τὰ χεῖλη τοῦ ταγματάρχου Δόνελλαν,
τοῦ ὁποίου ἡ αἰκίνητος κεφαλὴ ἔπαυσε κινου-
μένη. Ὁ δὲ γραμματεὺς αὐτοῦ Δὴν Τούδριγκ
ἔβλεπε μέχρις ἐκδοράς τοῦ δέρματος τὸ ἰνίον τοῦ
κρανίου του.

Ὁ Ἀνδρέας Ρ. Γίλμουρ ἀνέμεινε νὰ παρέλ-
θωσιν ὀλίγαι στιγμαὶ, αἵτινες ἐφάνησαν «μακραι-
ὡς αἰῶνες.» Ὁ πράκτωρ τῶν ὀνίσκων ἐξηκολού-
θει ν' ἀναγινώσκῃ τὴν ἐφημερίδα του καὶ νὰ ση-
μειώσῃ εἰς τὸ περιθώριον ἀριθμούς, οἱ ὅποιοι προ-
φανῶς δὲν εἶχον καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν προκει-
μένην ὑπόθεσιν. Ἐξήντησεν ἄρα γε καὶ οὗτος
τὴν πίστωσίν του; Παρητεῖτο πλέον πάσης προσ-
φοράς; ἢ μήπως ἡ ποσότης αὕτη τῶν ἑκατὸν
ἐνενηνκοντα πέντε ἑκατοστῶν κατὰ τετραγωνι-
κὸν μίλλιον, ἦτοι τῶν ἐπτακοσίων ἐνενηνκοντα
τριῶν χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δολλαρίων διὰ

(1) 2,035,000 δραχμῶν.

τὸ σύνολον τοῦ κτήματος τῷ ἐφαινετο ὡς τὸ ἀνώτατον ὄριον τοῦ παραλογισμοῦ;

«Ἐκατὸν ἐνενήντα πέντε ἑκατοστά! ἐπανελάβεν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος. Θὰ πάρῃ τέλος!...»

Τὸ δὲ σφυρίον τοῦ ἦτο ἔτοιμον νὰ πλήξῃ τὴν τράπεζαν.

— «Ἐκατὸν ἐνενήντα πέντε ἑκατοστά! ἐξήκολούθησεν ὁ κήρυξ.

Τὰ βλέμματα ἐν τούτοις τοῦ I. T. Μάστωνος ἦσαν καθηλωμένα ἐπ' αὐτοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῆς μίστρας Εὐαγγελίας Σκόρμπιτ ἠκολούθουν τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου των ἠλλοιωμένον, ἐλέγχον ὅσον βιαία ἦτο ἡ συγκίνησις ἣν ἀμφότεροι προσεπάθουν ν' ἀποκρύψωσι. Διὰ τὴν ἁπλῆν οὐδὲν Ὀυίλλιαμ Σ. Φόρστερ ἐδίσταζε νὰ ὑπερθεματίσῃ;

Ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ ἀπεμύχθη καὶ δευ-

Εὐαγγελία Σκόρμπιτ.

— Νὰ κατακυρωθῇ!... Νὰ κατακυρωθῇ!...»

Ἡ ἀναφώνησις αὕτη ἐρρίφθη ὑπὸ πολλῶν ἀνυπομόνων θεατῶν, ὡς μομφή κατὰ τῶν δισταγμῶν τοῦ Ἀνδρέου Ρ. Γίλμουρ.

«Μία!... Δύο!...» ἔκραζεν οὗτος.

Ὅλων δὲ τὰ βλέμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐκμεταλ. λευτικῆς τοῦ Β. Πόλου Ἑταιρίας.

Καὶ ὅμως ὁ παράδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν ἀπεμύσσετο ἐπὶ μακρὸν διὰ πλατέος μανδηλίου μὲ τετράγωνα χρωματιστὰ ποικίλματα, διὰ τοῦ ὁποίου συνέθλιβεν ἰσχυρῶς τοὺς ῥόθωνας.

τέραν καὶ τρίτην φορὰν μετὰ κρότου ὁμοίου πρὸς ἑκέρηξιν πυροκροτάλων, ἀλλὰ μετὰ τῶν δύο τελευταίων ἀπομύξεων, ὑπετονθόρυσεν ἡρέμα καὶ ταπεινῶς.

«Διακόσια ἑκατοστά!»

Ῥίγος διεχύθη ἀνὰ τὴν αἴθουσαν, ἀμέσως δὲ ἔπειτα ἀντήχησαν βροντώδεις ἀμερικανικαὶ ἐπευφημίαι, ἐξ ὧν ἐκινδύνεον νὰ θραυσθῶσιν οἱ ὑαλοπίνακες τῆς αἵθουσας.

Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν βαρὺς καὶ συντετριμμένος κατέπεσεν ἐν προφανεῖ συγχύσει πλησίον τοῦ γραμματέως του, ὃχι ὀλιγώτερον αὐτοῦ καταβεβλημένου. Ἐκ τῆς προσφορᾶς διακοσίων

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΩΒΙΚΟΥ Α' ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΙΑΣ
Έργον Φερδινάνδου Μίλλερ

ἐκατοστῶν κατὰ τετραγωνικὸν μίλλιον, ἀπετε-
λεῖτο τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων δέκα
τεσσάρων χιλιάδων δολλαρίων (1) καὶ ἦτο φα-
νερὸν ὅτι ἡ βρεττανικὴ πίστωση δὲν ἐπέτρεπε
νὰ τὸ ὑπερβῇ.

«Διακόσια ἐκατοστά! ἐπανάλαβεν ὁ Ἀνδρέας
Ρ. Γίλμουρ.

—Διακόσια ἐκατοστά! ἐκράυγασεν ὁ Φλίντ.

—Μία!.... Δύο!.... ἐξηκολούθησεν ὁ ἐπὶ
τοῦ πλειστηριασμοῦ. Δὲν ἔχει ἄλλος;»

Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν δι' ἀκουσίου κι-
νήματος ἡγέρθη ἐκ νέου καὶ προσέβλεψε τοὺς
λοιποὺς πληρεξουσίου. Ἄλλ' οὗτοι ἐπ' αὐτὸν
μόνον ἤλπιζον, ὅπως μὴ ἀπολέσωσιν αἱ Εὐρω-
παϊκαὶ Δυνάμεις τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Βορείου
Πόλου. Ἡ προσπάθεια ὅμως αὕτη ἦτο ἡ τε-
λευταία. Ὁ ταγματάρχης Δόνελλαν ἤνοιξε τὸ
στόμα. ὡς μέλλων νὰ εἴπῃ τι, τὸ ἔκλεισε πάλιν
καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἡ Ἀγγλίς κατέπε-
σεν ἐπὶ τῆς ἑδρας τῆς.

«Κατεκυρώθη! ἐφώνησεν ὁ Ἀνδρέας Ρ. Γίλ-
μουρ πλήττων τὴν τράπεζαν διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ
σφυρίου του.

—Ζήτω!.... Ζήτω!.... Ζήτω ἡ Ἀμερικὴ!»
ἐκράυγασαν οἱ κερδίζοντες ἐκ τῆς ἀμερικανικῆς
νίκης.

Καὶ αὐτοστιγμὴ ἡ εἰδήσις τῆς κατακυρώ-
σεως διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν τῆς Βαλτιμόρης
καὶ εἶτα διὰ τῶν ἐναερίων τηλεγραφικῶν συρ-
μάτων καθ' ἅπασαν τὴν Ὁμοσπονδίαν, διὰ δὲ
τῶν ὑποδρυχίων καλωδίων κατέπληξε τὸν Πα-
λαιὸν Κόσμον.

Οὕτω λοιπὸν ἡ Ἐκμεταλλευτικὴ τοῦ βορείου
Πόλου Ἑταιρεία διὰ τοῦ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ,
τοῦ ἀνδρὸς οὗ ὅπισθεν ἐκρύπτετο, κατέστη κυ-
ρία τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, τῶν περιλαμβανο-
μένων ἐντὸς τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου παραλ-
λήλου.

Τὴν ἐπιούσαν, ὅτε ὁ Οὐίλλιαμ Σ. Φόρστερ
ὑπέβαλε τὴν δῆλωσίν του περὶ συστάσεως τῆς
ἐταιρείας, τὸ ὄνομα ὅπερ ἐπαρουσίασεν ἦτο τὸ
τοῦ Ἰμπεῦ Βαρβικάν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξεπροσω-
πεῖτο τέλος ἡ εἰρημένη ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπω-
νυμίαν *Βαρβικὰν καὶ Σα*.

Δ'.

Ὅπου ἀναφαίνονται παλαιαὶ γνωριμίαι
τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

Βαρβικὰν καὶ Σα!.... Ὁ Πρόεδρος Συλλόγου
πυροβολητῶν! Παρξέζενον! Τί ἐξήτουν πυροβο-
ληταὶ εἰς ἐπιχειρήσιν τοιοῦτου εἶδους!... Ὅθ' αὐτὸ
μαθωμεν μετ' ὀλίγον.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ παρουσιασώμεν ἐπισήμως
τὸν Ἰμπεῦ Βαρβικάν, πρόεδρον τοῦ Τηλεβολικοῦ
Συλλόγου τῆς Βαλτιμόρης, τὸν λοχαγὸν Νικολ,

(1) 4,700,000 δραχμῶν.

τὸν Ι. Τ. Μάστων, τὸν ξυλόποδα Τὸμ Χούν-
τερ, τὸν ζωηρότατον Βίλσβυ, τὸν συνταγμα-
τάρχην Βλούμσθερου καὶ τοὺς λοιποὺς συνεταί-
ρους των; Ὅχι βέβαια! Τὰ παράδοξα ταῦτα
πρόσωπα ἦσαν νῦν κατὰ εἴκοσιν ἔτη πρεσβύ-
τερα, ἀπὸ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶχον προσελ-
κύσῃ τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ κόσμου, διέμεναν
ὅμως οἱ αὐτοί, ἀνάπηροι μὲν τὸ σῶμα ὡς καὶ
πρὶν, ἀλλὰ ζωηροὶ πάντοτε καὶ παρχβολοὶ, καὶ
μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποτολμῶντες πᾶν ριψοκί-
δυνον ἐπιχείρημα. Ὁ χρόνος δὲν ἐπηρέασε πο-
σῶς τὴν λεγέων ἐκείνην τῶν ἀποστράτων πυ-
ροβολητῶν, σεβασθεὶς αὐτοὺς ὡς σέβεται τὰ
ἄχρηστα τηλεβόλα, ἅτινα κοσμοῦσι τὰ μουσεῖα
τῶν παλαιῶν ὀπλοστασίων.

Ὁ Τηλεβολικὸς Σύλλογος ἡρίθμηι κατὰ τὴν
ἑδρυσίν του χίλια ὀκτακόσια τριάκοντα τρία
μέλη— πρόκειται περὶ προσώπων καὶ οὐχὶ περὶ
ἀνθρωπίνων μελῶν, οἷον βραχιόνων, κνημῶν,
τῶν ὁποίων οἱ πλείστοι τῶν ἐταίρων ἐστεροῦντο
ἀπὸ πολλοῦ— τριάκοντα δὲ χιλιάδες καὶ πεν-
τακόσιοι ἐβδομήκοντα πέντε ἀντεπιστέλλοντες
ἐταῖροι ἐσεμνύνοντο διὰ τὸν δεσμόν, ὅστις τοὺς
συνέδεε μετὰ τοῦ εἰρημένου Συλλόγου. Οἱ ἀρι-
θμοὶ δ' οὗτοι δὲν εἶχον ἐλαττωθῇ ἕκτοτε. Ἀ-
πεναντίας μάλιστα, χάρις εἰς τὴν ἀπίστευτον
ἀπόπειραν τοῦ Συλλόγου ν' ἀποκαταστήσῃ ἄμε-
σον συγκοινωνίαν μεταξὺ τῆς Γῆς καὶ τῆς Σε-
λήνης, ἡ φήμη αὐτοῦ εἶχεν ὑπερμέτρως αὐξήσει.

Ἀκμαία διατηρεῖται βεβαίως ἡ μνήμη τῆς
καταπληκτικῆς αἰσθήσεως, ἣν παρήγαγεν ἡ
τολμηροτάτη ἐκείνη ἀπόπειρα.

Πάντες ἐνθυμοῦνται, ὅτι ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν
ἐμφύλιον πόλεμον, ἐταῖροί τινες τοῦ Τηλεβολι-
κοῦ Συλλόγου, στενοχωρούμενοι ἐκ τῆς ἀπρα-
ξίας, ἐβουλήθησαν νὰ ἐξκοντίσωσιν ἐν βλῆ-
μα εἰς τὴν Σελήνην διὰ τεραστίου τηλεβόλου
ἐνεακοσίων ποδῶν μήκους καὶ ἐννέα πλάτους,
χυθέντος ἐπισήμως ἐν Σεληνοπόλει ἐπὶ τῆς χερ-
σονήσου Φλωρίδος καὶ πληρωθέντος διὰ τε-
τρακοσίων χιλιάδων λιτρῶν βαμβάκοπυρίτιδος.
Ὅδεις λοιπὸν ἐξ ἀργιλίου, σχήματος κυλινδρο-
κωνικοῦ, ἐξηκοντίσθη διὰ τοῦ τηλεβόλου τούτου
ὑπὸ ὧθσιν ἐξ δισεκατομμυρίων λιτρῶν ἀερίου
πρὸς τὸ ἄστρον τῶν νυκτῶν, ἀλλ' ἐνεκα πάρεκ-
κλίσεως τοῦ ῥίμματος, ἀφοῦ διέγραψε κύκλον
περὶ τὴν σελήνην, ἐπανάπεσεν εἰς τὴν Γῆν, βυ-
θισθεῖσα εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν κατὰ τὴν
27⁰ 7' βορείου πλάτους ἢ 41⁰ 37' δυτικοῦ μή-
κους. Ἐπιπλεύσασα δ' εἶτα, ἀνελκύσθη ἐκεί-
θεν βραδύτερον ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς φρεγά-
τας Σουσκουεχάννας, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστη-
σιν τῶν ἐν αὐτῇ διατιωμένων.

Διότι ἀληθῶς διητῶντο ἐν τῇ ὁρίδι ἐκείνῃ
ἄνθρωποι! Δύο μέλη τοῦ τηλεβολικοῦ Συλλό-
γου, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ Βαρβικάν καὶ ὁ λοχα-

γὸς Νίκολ μεθ' ἐνὸς Γάλλου γνωστοτάτου διὰ τὸ βίφοκινδυνόν του, εἶχον ἐγκαθιδρυθῆ ἐν τῷ ἐναερίῳ ἐκείνῳ ὀχήματι καὶ οἱ τρεῖς δὲ ἐπανῆλθον σώῳι καὶ ἀβλαβεῖς ἐκ τοῦ εἰς τὰς οὐράνιαις ἐκτάσεις ταξιδίου των Ἄλλ' οἱ μὲν δύο Ἀμερικανοὶ ἦσαν παρόντες ἐκεῖ, πρόθυμοι πάντοτε νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τοὺς κινδύνους νέων ἐπιχειρημάτων, ὁ Γάλλος ὅμως Μιχαήλ Ἀρδὰν ἔλειπεν. Ἐπανῆλθεν εἰς Εὐρώπην, ἀπέκτησεν ὡς φαίνεται μεγάλην περιουσίαν — ὅπερ εἰς πολλοὺς ἐφάνη παρδοξόν, — καὶ νῦν ἐξῆ βίον ἡσυχον καὶ γαλήνιον, καλλιεργῶν τὰ λάχανά του, τὰ ὅποια ἔτρωγε καὶ ἐχώνευε μάλιστα, κατὰ τὴν ἀξιόπιστον μαρτυρίαν ἀμερικανῶν δημοσιογράφων.

Μετὰ τὸ κεραυνοβόλον ἐκεῖνο ἐγγείρημα, ὁ Βαρδικὰν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ, βιοῦντες ἐν σχετικῇ ἡρεμίᾳ ἐπανεπαύοντο εἰς τὰς δάφνας των, πάντοτε ὅμως ἀνυπόμονοι νὰ ἐπιχειρήσωσι μεγάλας πράξεις, καὶ ὄνειροπολοῦντες μεγαλεπίβολα σχέδια. Χρημάτων δὲν ἐστεροῦντο, διότι ἐκ τῶν πέντε καὶ ἡμίσεος δισεκατομμυρίων δολλαρίων ὅσα τοὺς εἶχε προσκομίσει ἡ ἐν τῷ Παλαιῷ καὶ Νέῳ κόσμῳ γενομένη δημοσία ἐγγραφή ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως των ἐκείνης, ἔμεινε περίσσευμα διακοσίων χιλιάδων δολλαρίων περιου. Πλὴν δὲ τούτου, ἐκθέσαντες εἰς διαφόρους πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὴν μέχρι τῆς σελήνης ἐξακοντισθεῖσαν ὁδὸν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐνεκλείοντο καὶ οἱ ἐναέριοι ταξιδιώται, ὡς ἀξιόπεριεργὰ τέρατα ἐν κλωθῇ, εἶχον εἰσπράξει ἀρκετὸν ποσὸν καὶ δρέψῃ τιμὰς, ἱκανοποιούσας καὶ τὰς μάλιστα ἀπληστούς φιλοδοξίας.

Ὅθεν ὁ ἱμπεῦ Βαρδικὰν καὶ ὁ λοχαγὸς Νίκολ ἠδύναντο καλλίστα νὰ ζήσωσιν ἡσυχοί, ἂν μὴ κατεβίβρωσκεν αὐτοὺς ἡ ἀνία. Ἀναμειβόλως δὲ προέβησαν εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν, ὅπως ἀποσείσωσι τὴν κατέχουσιν αὐτοὺς νάρκην.

Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι τὴν ἀγορὰν ταύτην, γενομένην ἀντὶ ὀκτακοσίων δέκα τεσσάρων χιλιάδων δολλαρίων, κατέστησε δυνατὴν ἡ προσφορά τῆς μιστρὸς Εὐαγγελίας Σκόρβιτ, συμπληρωσάσης ἐξ ἰδίων τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου. Εἰς τὴν γενναϊκώδωρον ταύτην γυναῖκα ὠφείλετο ἡ ἥττα τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ δ' αἴτιον τῆς γενναϊοδωρίας ταύτης;

Μεγίστη ἦτο ἀναμειβόλως ἡ δόξα τοῦ προέδρου Βαρδικὰν καὶ τοῦ λοχαγοῦ Νίκολ μετὰ τὴν ἐπ' ἀνόδον των, ἀλλὰ καὶ τρίτος τις ἐμερίζετο ταύτην καὶ πολὺ δικαίως. Ἦτο δ' οὗτος, ὡς εὐκόλως μαντεύετε, ὁ I. T. Μάστον, ὁ δραστήριος γραμματεὺς τοῦ Τηλεβολικοῦ Συλλόγου. Διότι εἰς τὴν δεξιότητά τοῦ ἀγγιχουστάτου τούτου λογιστοῦ ὠφείλοντο οἱ μαθημα-

τικοὶ τύποι δι' ὧν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐπιτυχία τῆς μνημονευθείσης μεγαλεπιβόλου ἐπιχειρήσεως. Καὶ μὲν δὲν εἶχε συνοδύσῃ τοὺς συναδέλφους του εἰς τὸ πέραν τῆς γῆς ταξιδίδιον ἐκεῖνο, τοῦτο ὅμως δὲν προῆλθεν ἐκ φόβου, μὰ τὰ ὀδούζια! Ἄλλ' ὁ ἀξίος οὗτος πυροβολητής, ἀνάπηρος ὢν, ἐστερημένος τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, ἔφερε καὶ πρόσθετον κρανίου ἐκ γουταπέρκας, διότι τὸ ἰδικόν του εἶχε γείνη ἐν τινὶ μάχῃ ἀνάρπαστον ὑπὸ σφαίρας. Κατενόει δ' ἄριστα ὅτι ἡ πρὸς τοὺς Σεληνίτας ἐμφάνισις του θὰ παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς οἰκτρὰν ἰδέαν περὶ τῶν κατοίκων τῆς Γῆς, τῆς ὁποίας ταπεινὸς δορυφόρος εἶναι ἡ Σελήνη.

(Jules Verne)

Ἐπὶ συνέχεια

Ο ΠΑΤΡΟΚΤΟΝΟΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑταιρίας τῶν Λογίων κατὰ τὸ ἔτος 1864 ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ζωηροτάτων. Ἐν αὐτῇ εὐρίσκοντο ἀναμειγμένοι οἱ ἐπιφανεῖς συγγραφεῖς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν μεγάλην σχολὴν τοῦ 1830 μετὰ νέων οἵτινες ἐμελλον βραδύτερον ν' ἀποκτιήσωσιν ἐπιστημότητα. Διὰ ν' ἀναφέρω μόνον τοὺς θεμελιώτας συνηθοῦζοντο αὐτόθι κατὰ πᾶσαν Δευτέραν ὁ Σαιντίν, ὁ συγγραφεὺς τῆς Picciola, ὁ Μερύ, ὁ Λέων Γοζλάν, ὁ Ἀμεδαῖος Ἀσάρ καὶ ὁ ἀγαθὸς Πονσὼν δὲ Τερράιλ. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐβδομαδιαίων συνεδριάσεων ἀπέμεινον ἐπὶ τινὰς στιγμὰς συνομιλοῦντες καὶ τότε καθεὶς ἄφινεν ἐλευθέραν διέξοδον εἰς τὴν στωμυλίαν του καὶ τὰς ἐπιτυχεῖς εὐφυολογίας του.

Εἰς τὰς συνδιαλέξεις ταύτας διέπρεπεν ἰδίως ὁ Μερύ, ὁ ἀπαράμιλλος ὁμιλητής. Ὅστις ἐγνώρισε τὸν Μερύ μόνον ἐκ τῶν ἔργων του δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν γοργότητα, τὴν ἐπίχαριν οἰκειότητα, τὴν μετὰ καλοκαγαθίας ἀναμειγμένην εὐρυὰ κακεντρέχειαν τῶν λόγων του. Εἴτε ὁσάκις ὑπεστήριζε φαιδρὰν τινα παραδοξολογίαν ἐξ ἐκείνων εἰς ἃς ἐνηשמένιζεν, εἴτε ὁσάκις διηγείτο ἀνέκδοτόν τι ἀστεῖον, τὸ θέλγητρον τῆς ὁμιλίας του ἦτο ἀκατανίκητον.

Διὰ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εὐχαρίστως παρέμενον διὰ ν' ἀκροῶνται τὸν εὐχάριστον ὁμιλητὴν ἐσχηματίζετο κύκλος περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ ὥρα παρήρχετο χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωσιν.

Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔπρεπε κανεὶς νὰ μὴ τὸν διακόψῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφίνωσιν ἐλεύθερον εἰς τὴν φαντασίαν του. Ἡ ἐλαχίστη ἀντίρρησης, ὁ ἐλάχιστος λόγος ἤρκει νὰ τὸν σταματήσῃ. Ἐλάμβανε τότε τὸν πῖλόν του καὶ ἀπῆρχετο ἐν σιγῇ.

Ὁ φίλος τοῦ ἀλήτου βίου Ἐρρίκος Μυρζὲ ἐγίνω-

Ἐν ταῖς τελευταῖαις παραγράφαις τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δημοσιευθέντος μέρους τοῦ μυθιστορήματος παρεῖσθαι τυπογραφικὰ τινὰ ἀμαρτήματα, ἐξ ὧν σημειοῦμεν ἐνταῦθα τ' ἀλλοιοῦντα τὴν ἐννοίαν:

Σελ. 186 στ. β' στίχ. 4 ἀνάγνωθι: δρυφάκτων εἶχον.— στίχ. 29 Εὐαγγελία.— στίχ. 40 Ἐννοεῖται.— στίχ. 44 οὔτε νὰ μεταβιβάξωσιν.

Σελ. 187 στ. α' στίχ. 17 νὰ παραπονεθῶσιν, ὅτι ἡπατήθησαν. στίχ. 20 Γήμμουρ.

Στ. ε' στίχ. 15 καὶ 16 ἐσήμανε διατόρως, ἀγγέλλων εἰς τοὺς ἐκτὸς εὐρισκομένους.